כְּלָלֵי הַשּׁוּא נָע (דוקא ח–שוא נע)

א) שְׁמַע צְדָקָה נְצִיב וְלָקַח

(כל מלה שבאות **הראשונה** יש לה שוא, השוא נע)

ב) כַּרְמֶךָ יַחְדְּלוּ יִשְׁלְחוּ

(**שני** שוא באמצע המלה, השוא **השני**, שוא נע)

ג) "פִּתְחוּ חֵרֶק חוֹתָם" (סוֹד הוּא לִירֵאָיו)

תנועה גדולה, (פתוחי חותם, חירק מלא, שורק מלא, צירי, חולם, קמ"ץ עם געיא.
כשיבא שוא אחרי תנועה גדולה, השוא נע)

ד) יִגְּשׁוּ אִמְּךָ לִטְלָהּ

דגש, (כל אות עם **דגש** ושוא, השוא נע – וישמע כאות כפולה יִגְּ גְּשׁוּ)

ה) הֲלֻלוּיָהּ רְבָבוֹת חִקְקֵי

הדומות (**געיא** לפני השוא, השוא נע – בלי געיא השוא נח)

* הכללים **א, ב, ד,** הם כללי **ברזל**, והשוא **נע** תמיד
* **השוא נע** בקריאה רגילה יקרא כניקוד **החטפים** "בחטף" (ושיך לתנועה שאחריו)
*אותיות **א,ח,ה,ע** לעולם **לא** יהיה בהן שוא נע – לדוגמא: תִּהְיוּ, נֶחְיֶה, יַאְדִּיר, מַעְשַׂר
***אחרי** שוא נע **או** תנועה גדולה "בגד כפת" **רפה** – **ואחרי** שוא נח **או** תנועה קטנה **דגש**
***הגעיא** הופכת השוא נע **לתנועה** רגילה – שוא **דגוש** יקרא **כתנועה** נִבְּאוּ נִשְּׂאוּ לֻקְּחוּ נִדְּחֵי
- שוא בין שני טעמים או בין געיא לטעם **השוא נע** (ונקרא שוא כלואה או דחוקה)
- שוא מרחף: שוא נח שיבא אחריו "בגד כפת" רפויים מפני אות שימוש, ובלי אות שימוש השוא נע
- שוא שתהיה לפניו געיא לרוב השוא נע
- לעולם לא יבא טעם על שוא, ולא על מלה לפני מקף, ולא על חטפים
- לעולם לא יבוא דגש לאחר שוא נע (חוץ מִשְּׁתַּיִם)